

PALESTRINA

KÓRUSHIRADÓ

6.

1991. GYERTYASZENTELŐ BOLDOGASSZONY ÜNNEPÉN

"Bocsásd el most szolgálodat, Uram,
Szavaid szerint békeességben,
Hiszen már látták szemeim az üdvösséget,..." /Lk 2, 29-30/

KÁPOLNASZENTELÉS AZ ÉNEKISKOLÁBAN

Megtisztelő volt számomra, hogy ezen a szép ünnepen harmadmagammal kórusunkat képviselhettem. Szívesen számolok be az itt kapott lelki útravaló birtokában erről az eseményről, benyomásaimról, élményeimről.

Kápolnaszentelés, gyertyaszentelés és az újraindult Énekiskola növendékeinek az első nyilvános szereplése a szentmisén! Mihály püspök atya végezte a szertartásokat, vele koncelebráltak az iskolának helyet adó Ákos és Levente pálos atyák és az iskolát vezető László és Balázs atyák. A fiúkórust Jobbágy Valér tanár-karnagy úr vezényelte.

A kápolnát zsúfolásig megtöltötték a gyerekek, hozzátartozóik, tanáraik és a vendégek.

Mindannyiunk szívéhez szólt a püspöki homília:

Elsősorban a pálos szerzetesek munkáját, korábbi tevékenységét emelte ki, akik nélkül nem lehetnénk jelen, de megköszönte mind-azok segítségét is, akik lehetővé tették, hogy ilyen szép nap virradjon ránk. Majd beszélt a mai evangéliumról, az agg Simeonról, aki "várta Izrael vigaszát" és Jézus karjába véve áldotta az Istent. Az énekiskolásoktól is azt kérte, hogy használják ki a kápolnát, a szentségi Jézus jelenlétét, s keressék fel Őt azzal, hogy: "Uram, itt vagyok, szólj hozzám!" Ahogyan a rádióadók a nagyvilágban állandóan sugározzák az adásokat, s az ember ezt nem hallja mindaddig, amíg rádiókészülékét be nem kapcsolja, "rá nem hangolja arra a hullámhosszra, ahonnan adják" s be nem állítja a készüléket, úgy kell nekünk és a gyermekeknek is befogadható állapotba helyezni lelkünket, szívünket, amikor a kápolnába lépünk, hogy meghallhassuk azt az üzenetet, melyet Isten küld mihozzánk. - Hálát adott a Püspök úr a Mindenhatónak, hogy ez a kápolna és ez az oltár elkészülhetett, s hogy ezen az emlékezetes napon: GYERTYASZENTELŐ BOLDOGASSZONY ÜNNEPÉN, amikor a régi énekiskolások, a "hecsedik" új társai először öltötték föl a közismert formaruhát, az újonnan megindult iskola növendékei 1991-ben újra itt lehetnek. Arra is utalt, hogy ebben milyen jelentős a szülők érdeme.

Igen nagy élmény volt a fiúkórus éneke. Gregorián műveket énekeltek kotta nélkül - és igen szépen - az általuk még nem-igen ismert latin nyelvű szöveget is jól érthetően ejtve. Csengő és tiszta gyermekhangokon szólalt meg a "De Angelis" mise és más művek.

Hazaflé tartva éppen akkor értem a Káptalan utca sarkán lévő régi éneiskolai épülethez, amikor az Urangyalára szólalt meg a déli harangszó, elsőként kondultak meg a Székesegyház harangjai.

Hálát adtam a Teremtőnek és a Magyarok Nagyasszonyának, hogy ezt is megérhettem. Egy éven belül három szép ünneplés részese lehettem:

- a pécsbányai kórházban a ferences nővérek rendházának,
- a vak- és gyengénlátó gyermekek Bálicsi uti otthonának és
- a Püspöki Énekiskola kápolnájának

püspök úr általi megáldásán - az első két alkalommal a kórusunkban énekelve, - jelen lehettem!

DEO GRATIAS!

/Péterfalvy István/

HAGYOMÁNY SZERINT

Egyik ünnep követi a másikat. A szombati első nyilvános éneklés után, a vasárnapi szentmisében megtörtént a székesegyházi bemutatkozás is, a hagyományos időpontban. 40 év után ismét fölcsendült a fiúk - a női karhangzástól igen jól megkülönböztethető - kórusa, őszinte örömeinkre.

Karnagyunk a kórusszolgálatot megosztotta^a fiúkórus és a vegyeskar között. - Nagyon szeretünk énekelni, de most szívesen lemondunk volna énekiskolásaink javára az éneklésről. Bizonyára előbb-utóbb teljesül is ez a vágyunk.

/M+I/

FÉLÉV UTÁN

Megkérdeztük Garadnay Balázst az iskola vezetőjét és hittanárát az első, és valószínűleg legnehezebb félév tapasztalatairól.

Hogyan jellemezné az elmúlt időszakot?

- Nagyon mozgalmas volt, sok pozitívummal. Elsőként az épületről: elhárítottuk az életveszélyt, elvégeztettük az évszakok-engedte különböző iparos munkákat. Sikerült a fűtés-átépítés gázkazánra - a többféle engedélyezési és hivatali eljárással! Megfelelő egészségügyi körülményeket biztosítottunk. Sőt már a jövő tanévre is felkészültünk: további tanterem és hálóterem vehető használatba.

Nem lehetett az új intézményben a munka megszervezése sem csekély feladat?

- Szeptember 3-ára elkészítettük a házirendet, amelyet a nevelőtestülettel és a gyerekekkel együtt meg is valósítottunk. Ebben a szülők is segítségünkre voltak.

Hogyan értékelik a nevelőtestület tagjai?

- Itt öröm a munka. - A fiúk a tavalyi tanulmányi eredményüket javították, vagy megtartották. Szorgalmasan tanulnak. Az első félévi tanulmányi átlag 4,11 lett. - Néhányan lemorzsolódtak, minden esetben a szülő döntött így. A nagyobbak sajnálják, hogy már nem járhatnak ide. A legutóbb kivett fiú a vasárnapi misére a volt társai közé ment, édesanyja a székesegyházban találta meg. - Minden nap tapasztalható a hitben-nevelés eredménye. Pl. Egyik fiú figyelmezteti a másikat: Csak az igazat mondhatod, Ili nénit becsaphatod, de Jézust nem. Másik eset: Jézus itt lakik a házban, ne légy olyan rossz!

És a szülők?

- A gyerekek tavaly sírva, most örömmel járnak iskolába. Nagyárpádról a közlekedési blokádnapján és a jeges út miatt a közelmúltban nem közlekedő autóbusz ellenére gyalog is megtette az utat az egyik kisfiú. - Az otthoni légkör is megváltozott...

Mit tart a legfontosabbnak?

- A lelki fölemelkedést. Az életük döntő tényezőjévé válik az üdvösségre tekintés, az üdvösségre irányulás. Ez a szellemiség átjárja őket. Igen számosan vesznek részt a nem kötelező reggeli szentmisén. Az óra közti szünetekben ugyancsak saját elhatározásból bemennek a kápolnába imádkozni. Néhány szívderítő történettel köszön el G. Balázs és siet az egyik osztályba, hittanórája van.

DERŰ AZ ÉNEKISKOLÁBAN

Félreértés.

A Nagybritanniából jött angoltanár bemutatkozó látogatás alkalmával meglátja az intézet vezetőjét reverendában s azt kérdezi:
- Nekem is ilyen ruhát kell öltenem? Ez itt az egyenruha?

Kinek mi ismerős?

Hittanórán jól nevetnek a gyerekek, amikor Balázs atya elmeséli: valaki rosszul értette a paráznaságról szóló tanítást és a következő órán a felelő garázda emberről beszélt. Igérte az osztály, náluk ilyen félreértés nem lesz. Nem is lett - ilyen. Mert így kezdi feleletét a tavaly még falun iskolába járó gyermek:
- A barázda az ...

Téli ima.

- Adj Uram sok havat, hogy sokat játszhassunk, de vigyázz az autósokra, talán úgy, hogy az autók előtt ne essen, csak utánuk!

Bűnbánati és hálaadó ima.

- Sajnálom, hogy ma ilyen rosszak voltunk. Kérlek, bocsáss meg, és köszönöm, hogy Balázs atya ilyen tűrhető /-türelmes/ hozzánk.

Ki is a címzett?

- Kérlek Jézusom, hogy Balázs atya adja vissza azt a pisztolyt, amit elvett tőlem.

FARSANGOLTUNK IDÉN IS,

mint minden esztendőben, farsang utolsó szombatján a próba után a helyiséget kissé átrendezve, piknik-alapon.

○ Köszönet a bőséges enni és innivalóért, amelynek az elfogyasztása közben jól elbeszélgettünk.

Öröm és bű, a régi tapasztalat szerint, egyaránt ok az ivásra. A casus bibendi ezen az estén /is/ kettős volt. Vidám "mulatozásunk" keretében búcsúztattuk kórusunk egyik erősségét, aki másirányú olyan templomi feladatot vállalt, amely a kórus-szolgálattal időben ütközik.

- Kedves Wéber János barátunk, reméljük, távolléted csak átmeneti lesz, s újra visszatérhetsz közénk.

Hiányoltuk Halász Béla bácsit is, aki közel egy éve már, hogy balesete miatt nem orgonálhat és nem humorizálhat körünkben. /Jelenleg szoc. otthoni gondozott, címe: Pécs Alkotmány u. 77.I.7. Látogatás minden nap 11-13 és 15-18 óráig./ Néhányan, akik látogatják, tudják, körülményei és a hosszannyúló járni-tanulás nem fosztották meg ugyancsak sajátos humorától. Látogatóit általában megajándékozza egy-egy szójátékkal. Ezekből idéztünk farsangolásunk közepette, odaidézve Béla bácsit is.

Énekelt régebben a karban, szólókat is a városban közismert Ernőházi József, aki polgári foglalkozása szerint bőrröndös volt. - Mi az, ha ő énekli a felajánlási éneket, tette föl a kérdést Béla bá. A válasz: koffertorium.

A két világháború közötti kornak a "Hóman-Szekfű" révén ma is eléggé ismert minisztere szerepelt ebben a kérdésben: - Mi különbség közte és az igásló között? - A kultuszminiszter Hóman Bálint, az igásló hámban bólint.

Igazán jellemzőek a betűcserés szójátékok, mint pl. közismert opera kórusrészletének a felidézése így: - Megcselt a halszövé

Élettapasztalat: - Nedves kőbe és kedves nőbe botlani egyaránt veszélyes!

A szanatórium parkjában a madárcák kedvesen röpködnek, a betegek redvesen köpködnek.

Rémesen köhögni - kémesen röhögni.

Szappant koptatni - kappant szoptatni.

Domokos Hugó - homokos dugó.

Csámpások ligája - lámpások csigája.

Sátán herceg - hátán serceg.

Csoma lovagol - lova csomagol.

Tengeri csata csúcspontja -
Csengeri tata púpcsonjtja.

Székesegyházi kamarakórus -
kékesegyházi szamarakórus.

Karácsonykor és húsvétkor a kórusnak szóló jókívánságai között mindig szerepelt:
- Fegyvelemteljes ünnepeket!

